

Zaterdag

9 April.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

De DISTRICTS-COMMISSIE van het Fonds ter aanneming van de Gewapende Dienst in de Nederlanden, alhier gevestigd, met overleg van Neeren Burgemeester en Wethouders, den dag waarop de algemeene jaarlijksche Collecte, ten behoeve van dat Fonds, zal plaats hebben, vastgesteld hebbende op Woensdag den 13 dezer, brengt bij deze ter kennis van derzelver mede-ingezetenen, dat, op uitnodiging van het Stedelijk Bestuur, door Heeren Wijkmeesters die Collecte aan de Huisen zal worden gedaan, des namiddags tusschen twee en vijf ure van gemelden dag.

Door het herhaaldelijk verkoopen van een gedeelte van het Kapitaal-Fonds, waartoe het Hoofd-Bestuur zich heeft genoodzaakt gezien, zijn de inkomsten van hetzelfde allengs afgenomen en leveran, niettegenstaande de vele beperkingen welke in de opnemng der deelgerechtigden bereids zijn daargesteld, een jaarlijksch te kort op. Het Hoofd-Bestuur vleit zich echter bij voortdoring, door ruime bijdragen, ten behoeve van het Fonds, krachtig ondersteund te zien in deszelfs pogingen tot het verbeteren van het lot van zoo vele oude en verminkte Krijgsvrienden en van de nageblevenen van gesneuvelden.

De Commissie noodigt mitsdien alle In- en Opgezetenen dringend uit, om, door milde giften in de hierboven aangekondigde Collecte, van derzelver belangstelling in de instandhouding van voornoemde Vaderlandlievende inrigting te willen doen blijken.

Middelburg, den 8 April 1842.

De Districts-Commissie voornoemd,
DE STOPPELAAR, President.
D. M. DE SUPERVILLE, Lid L. S.

NIEUWSTIJDINGEN.

Groot-Brittanje.

LONDEN den 3 april. Morgen zal het parlement zijne zittingen na de Paasch-vacantie hervatten, en zullen de beradslagingen over de gewichtige belangen, die thans de beide huizen bezig houden, hernieuwd worden.

De belasting op de inkomsten en het nieuwe toltarief blijven bijna uitsluitend het onderwerp van het twistgeschrijf der Londonsche dagbladen. De Times, ziet in de vermindering der rechten op den invoer van vreemde waren, het aanbreken van een nieuw beter tijdperk voor zijn vaderland. Dat blad geeft de hoop te kennen, dat Engeland er langzamerhand toe zou kunnen komen, om de voortbrengselen van zijne kolonien niet boven de vreemde te begunstigen, maar dan ook aan die kolonien toe te staan, om handel te drijven met wie zij willen. In één woord, de Times wil allengs, de kolonien met de graafschappen van het vereenigd koninkrijk gelijk gesteld hebben. Wat de belasting op de inkomsten aangaat, spreekt dit dagblad minder stellig dan vroeger. Het verdedigt niet meer zoo ijverig uitzonderingen ten behoeve van fabrikanen en kooplieden.

De Morning Herald laat zich zeer behoedzaam uit. De Morning Post en de Standard hebben zich als verdedigers van Peels maatregel, zoo als hij oorspronkelijk is voorgesteld, voorgedaan. De bladen der Whigs, besrijden, hetgeen natuurlijk is, met afwijking het plan van het ministerie. Evenwel zien wij nog niet in, dat zij er in geslaagd zijn om aan dat ministerie ernstige moeilijkheden te berokkenen. De Paaschvacantie, die besteed moet worden om alles, of tegen het tarief, of tegen de belasting op het inkomen in rep en roer te brengen, is ten einde geloopt, en de uitingen der openbare meening hebben zich tot enige weinig betekenende meetings bepaald, die slechts een gering getal petitiën aan de koningin en aan het hoogerhuis hebben opgeleverd. Deze vaauwheid van het volk bewijst gehoegzaam, dat sir Robert Peel de zaak van de regte zijde heeft aangest, en dat het praktische gezond verstand zijner medeburgers de doelmatigheid van den voorgestelden maatregel doorziet.

Frankrijk.

PARIS den 4 april. Heden zijn de discussiën over de supplementaire en buitengewone credieten in de kamer der gedeputeerden aangevangen, en is de gevraagde som voor het ministerie van justitie toegestaan. Nadat, ter beantwoording eener vraag van den heer Glais-Bézard, de minister Guizot gezegd had dat de zending van den heer Piscatory naar Griekenland de kalme in dat koninkrijk hersteld en den invloed van Frankrijk aldaar vermeerderd had, is de politiek der regering ten opzichte van Algerie door de heeren Desjobert en de Carrelles bestreden, die beweerden, dat zij de finantien en het leger nutteloos vernielde en op betrekkingen tusschen Frankrijk en andere mogendheden schadelijk werkte. Bij het vertrek van den post moesten nog andere leden het woord over dit onderwerp voeren.

Enige gedeputeerden welke tot de oppositie behooren zijn in de afgelopen week den arbeid aan de vestingwerken van Parijs in oogenschouw gaan nemen, en moeten zeer ontevreden terug zijn gekeerd, naardien zij deze werken nog zoo weinig gevorderd vonden, niettegenstaande reeds het grootste gedeelte der daarvoor toegestane sommen uitgegeven of aan de eigenaars der afgestane gronden nog verschuldigd is. Men twijfelt niet of zij zullen ter geleger tijde van deze opmerkingen in de kamer gebruik maken.

Zie hier het vervolg van het overzicht der jongste veroveringen en tegenspoeden der Engelschen in Midden Azie, uit de Revue des deux Mondes (Zie ons no. 38).

„ Een ander Engelsch officier, kapitein Ferris, met twee honderd vijftig man in een ellendig fort belegerd, waar hij zich verscheidene dagen lang reeds tegen drie of vier duizend Afghans verdedigde, en slechts nog vijf-en-twintig partronen hebbende, nam mede het besluit zich door den vijand henen te slaan. Hij had zijne vrouw en zijne zuster bij zich. Men bond de beide dames achter op de paarden van twee Indische ruiters, plaatste haar in het midden van het carré, en na een afgrujselijk gevecht bereikte de kleine troep een ander fort, van waar het haar gelukte, onder geleide van gidsen, Peschawer te bereiken. Dus zagen de Engelschen zich overal omsingeld en als gejaagde dieren op het spoor vervolgd. Te Caboel werd intusschen de opstand gedurig meer in een geregelden vorm gebragt; naar men zegt, was er een zoon van Zelman-schah, den blinden broeder van schah Soedja, tot koning uitgeroepen. De gemeenschap was tusschen de Engelschen in het kasteel en de Engelschen in het verschanste kamp afgesneden, de stad lag tusschen beide en was in de magt der Afghans. Het van Candahar gezonden hulp-korps had op zijne stappen moeten terugkeeren; de brigade van den generaal Sale, die te Jellalabad stond, was teruggeroepen, maar met geene mogelijkheid kon zij door het Khoerd-Caboel terugkomen, zonder in die engte tot den laatsten man te sneuvelen. Er was dus geene hulp hoegenaamd te wachten voor de lente en de belegerden hadden geen proviand meer.

„ Deze akelige tijdingen waren het, welke de jongst vorige Indische post reeds in Engeland aanbragt. Zij dompelden er alles in verlagenheid. De kwaadspellendste geruchten verspreidden zich; de eerste minister ontkende ze flauwtjes en met droefheid in het parlement, daarbij het land op de treurigste mededeelingen voorbereidende. En werkelijk, sedert lang had de Britsche magt in geen deel der wereld zoo hard eenen slag ondergaan.

„ De laatst ontvangene tijdingen hebben alle beduchtheden geregtvaardigd. Englands beste bloed heeft al wederom gestroomd, en sedert den 2 november tot den 25 december was de opstand geenen enkelen dag verlaauwd. Acht-en-twintig Engelsche officieren waren of gesneuveld of gewond, en de wrengeliger Afghans bleven hunne op het pitarste gebragte vijanden onverbiddeijk bestoken. Alle dagen vielen er gevechten voor; tien duizend lijkten van menschen en dieren verpesteden de lucht en vermeerderden nog het ijselijke der belegering. In de citadel, waar schah Soedja zich bevond, dien zijne getrouwe onderdanen bezig waren uit te hongeren, had men even min kruid als leefdrogt meer. In het kamp van generaal Elphinstone waren de mondbehoeften mede schaarsch. Den 25 november was Akbar-khan, de meest geliefde zoon van Dost-Mahomed, zich bij de opstandelingen komen voegen en eene betere regeling aan hunne aanvallen geven. Den 9 december waren er, zegt men, nog slechts voor drie dagen levensmiddelen in het kamp, en in de citadel leefden de belegerden reeds acht dagen lang van paardenvleesch.

„ Door hongersnood en verlatepheid overmand, verzochten eindelijk de Engelschen om te kapitulieren. Den 25 december, kersdag, begaf sir William Macnaghten zich naar de hoofden der Afghans om daarover te handelen. Hij had vier officieren en acht soldaten bij zich. De zamenkomst had plaats op eene brug, tusschen de stad en het kamp gelegen. Akbar-khan kwam er met weinig volks; maar sedert is men te weten gekomen, dat hij zestien ruiters in hinderlaag gelegd had. Men weet nog niet juist, wat er bij dit gesprek is voorgevallen, maar het was zeer onstuimig. De Afghansche opperhoofden wisten, dat de Engelschen van hunne genade afhingen, en deze van hunnen kant hadden hunne achtbaarheid als Europeanen en hunne trotscheheid als Engelschen te handhaven. Zij bleven noch aan de eene noch aan de andere in gebreke. Zij waren alleen, ver van alle hulp, bedolven in wildernissen, die rondom door de sneeuw gesloten waren, omsingeld door vijf-enderdertig duizend vijanden, uitgehongerd en tot op de lente verlaten, en niet te min riep de dappere en fiere Engelschman, toen hij de voorwaardten vernam, welke zijne overwinnaars hem wilden opleggen, vol gramschap opspringende, uit: „Liever sterven dan zulk eene schande! Wij stellen ons vertrouwen op den God der heitscharen, en in zijnen naam braveren wij onze vijanden!” Toen nu de afgezant zich hierop weg begeven wilde, loste Dost-Mahomed's zoon een pistoolschot op hem, maar miste; vervolgens, bij een tweede schot, hem midden in de borst treffende, velde hij hem dood ter neder. Een der officieren trok den degen en storte op den moordenaar in, maar werd in stukken gehouden. Toen renden de in hinderlaag gelegde ruiters op de ongelukkige bende aan; de drie officieren werden gevangen genomen, maar aan de soldaten gelukte het om te ontkomen en weder binnen het kamp te getaken, alwaar zij de tijding van sir William Macnaghten's dood aanbragten. Het schijnt dat men afschuwelijke barbaarscheden op zijn lijk gepleegd heeft. De Afghans sneden aan hetzelfde het hoofd af, staken het op de punt eener piek, met den groenen bril, dien de ongelukkige Engelsche gezand gewoonlijk droeg, op den neus, sloopten hem stukken van zijn eigen ligchaam in den mond, en na dit bloedige zegteken in triuuf rondgedragen,

te hebben, stelden zij het op eene der poorten van Caboel ten toon.”

(Het vervolg hierna.)

Nederlanden.

MIDDELBURG den 8 april. De 18de verjaring van H. K. H. Prinses Wilhelmina Maria Sophia Louisa, dochter van HH. MM. den Koning en de Koningin, is op heden door het uitsteken der vlaggen en het houden van groote parade gevierd.

„ Naar wij vernemen is in de algemeene vergadering van het Zeeuwsch genootschap der wetenschappen, alhier op woensdag gehouden, de bekrooning toegewezen aan eene prijsverhandeling, ingezonden door den wel-erw. heer J. ab Utrecht Dresselhuys. Wij zullen binnen kort in de gelegenheid zijn het programma van het genootschap ook door ons dagblad bekend te doen worden.

„ Uit 's Gravenhage den 6 dezer word gemeld:

„ Ter gelegenheid der plegtigheid van de uitwisseling der ringen tusschen de hooge verloofden, is er gisteren avond groote presentatie in het paleis in het Noordeinde gehouden, alwaar HH. MM., mitsgaders de hooge verloofden, de gelukwenschen hebben aangenomen van het korps diplomatiek, en van de personen die aan HH. MM. zijn voorgesteld geworden.

„ Bij gelegenheid dier receptie was in de salons het gerucht onder de aanwezenden vrij algemeen, dat er een huwelijk aanstaande zou zijn tusschen Prins Alexander, tweeden zoon des Konings, met Prinses Clementine, dochter van den Koning der Franschen.

„ Men zegt, dat Z. M. de Koning eertlang een uitstap naar Luxemburg zou doen, ten einde in persoon de vergadering der stenden te openen.”

„ Bij koninklijk besluit van den 12 maart II. is bepaald, dat de bijzondere overeenkomst, die op den 6 november 1841, te 's Gravenhage, tusschen Nederland en Belgie is gesloten, betreffende eene wederkeerige teruggave der kosten van onderstand en verpleging, wederzijds voorgeschoten ten behoeve van behoeftige onderdanen der beide rijken, in het Staatsblad zal worden gepubliceerd.

„ Maandag avond omstreeks 8½ ure heeft te Rotterdam brand plaats gehad in eene kistenmakerij aan het einde van het beboude gedeelte der Buitenrotte, welke zoo hevige toenam, dat dit houten gebouw, benevens de daaraan grenzende stallen van eene der diligenciediensten, weldra in de asch waren gelegd. De paarden der diligenciedienst zijn gedied. Ten 11 ure was men den brand, die nog twee panden meer aangetast heeft, meester.

„ De brievenmaal uit Oost-Indie, den 31 maart te Marseille en den 3 dezer te Parijs ontvangen, bevestigt niet alleen de vroeger berigten wégens de nederlaag der Engelschen in Afghanistan, maar geeft aanleiding om hun verlies nog hooger te stellen dan aanvankelijk gedaan was, zoodat van 16000 man niet meer dan tusschen de 2 en 300 man zouden zijn overgebleven.

„ Daarentegen heeft men langs dezen weg ook berigt van eene luisterrijke overwinning, den 12 januarij door den generaal-majoor Nott op Mahomed-Atta, een der hoofden van den opstand, en prins Suffur-Jury, bij Candahar bebaald, en waarbij de Engelschen slechts 3 dooden en 30 gekwetsten, hunne tegenstanders 153 dooden en ruim 200 gekwetsten gehad hebben. Candahar was door genoemden generaal tegen een aanslag beveiligd en overvloedig aan levensmiddelen en ammunitie voorzien. Uit een brief van Peshawur wist men, dat de vrouwen der Engelsche officieren zich onder bescherming van Jubbar-khan, broeder van dost Mohammed, bevonden, en dat 15 officieren, die met de ongelukkige troepen uit Caboel getrokken zijn, in veiligheid waren.

„ Nog zijn over Indie tijdingen uit China, tot 17 januarij, aangebragt. De Chinezen verzamelden eene beduidende magt rondom Ning-Po, en voorzagen, in weerwil van het traktaat, Hong-Kong met vestingwerken, van hoedanige ook Canton meer en meer voorzien werd, en wel volgens de plannen en onder het toezigt van drie Europeasche ingenieurs, welke aldaar van Java zouden zijn aangekomen; hetwelk, bijaldien het zich bevestigt, als eene opmerkelijke nieuwigheid mag worden aangemerkt, dewijl de bewoners van het benemerkrijk vroeger nooit te bewegen waren in soortgelijke opzigten de hulp van Europeanen in te roepen.

ZEETIJDINGEN.

MIDDELBURG den 8 april. Volgens berigt van kapte. J. Kooger, voerende het schip Mercurius, gedagteekend Batavia den 24 december 1841, was hetzelfde aldaar den 12 dier maand aangekomen; schip en equipage waren in goeden staat.

VLISSINGEN den 8 april. Athier zijn ter reede gekomen: Reiter, T. T. Pedersen, van Kallandsburg, met roge; de Zeenimph, J. P. Beckman, van Greisswold, en de Maria, J. Broekman, van Hamburg, beide met garst, alle drie voor Gent. Alsmede de Vrouw Elisabeth, B. Verstraeten, van Amsterdam naar Brussel, met suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeld: Amphitrite, C. Richach, met verwhout; Navigator, F. W. Einke, met suiker, en Letitia, H. J. Rutgers, met roodhout, alle drie naar Stettin; la Camille, P. Labau, naar Havre-de-Grace, met stukgoederen; Elisabeth, N. Beckmann, met ballast, en Achilles, C. G.

